

Af *Poul Dam* til handelsministeren:

„Vil ministeren enten fremsætte lovforslag, hvorefter handelen med statens præmieobligationer forbeholdes de offentlige kasser, bankerne og sparekasserne, eller sammen med justitsministeren og finansministeren overveje andre foranstaltninger, der kan forhindre privates alt for indbringende udnyttelse af interessen for statens præmieobligationer?“

Skriftlig begrundelse:

Forskellige foretagender driver som bekendt omfattende forretning med statens præmieobligationer, enten ved at der tilbydes offentligheden et sæt obligationer (f. eks. en af hver af de eksisterende typer) til en samlet pris, som kan betales over et antal måneder, hvorefter obligationerne er køberens ejendom, eller ved at der alene tilbydes interessenterne ret til at spille på obligationerne i en vis periode mod en vis betaling.

Man henvender sig til et publikum, som kun har begrænsede muligheder for at vurdere rimeligheden af de forlangte beløb, og der kan derfor blive tale om meget betydelige gevinster for initiativtagerne.

Der synes ikke i den gældende lovgivning at være mulighed for at skride ind mod denne utiltalende trafik, til trods for at fremgangsmåderne er beslægtet med fremgangsmåder, som prislovgivningen, afbetalingslovgivningen, konkurrencelovgivningen og lotterilovgivningen, herunder lov nr. 52 af 14/3 1911 om udenlandske præmieobligationer, sigter mod at forhindre. Det vil dog være af interesse at få undersøgt, om aftalelovens §§ 30 og 31 kan påberåbes.

Det kan ikke anses for ønskeligt, at den udstedelse af præmieobligationer, som staten har foretaget med henblik på en stimulering af den private opsparing, skal kunne danne grundlag for erhvervsvirksomhed af den skitserede art, og spørgsmålet skal tjene til afklaring af, om regeringen vil gøre en indsats for at bringe omsætningen af statens præmieobligationer ind under mere betryggende forhold.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Hr. Poul Dam har stillet sit spørgsmål vedrørende præmieobligationer til mig, og jeg skal gerne besvare det, men må indrømme, at jeg har måttet hente det meste af min viden inden for området i finansministeriet. Der kender man meget vel de foretagender, som hr. Poul Dam sigter til i sit spørgsmål, og selv om man ikke præcist kender disse forskellige foretagenders omsætning i præmieobligationer, kan man af kvitteringerne for hævede præmier slutte, at deres virksomhed ikke har noget omfang af betydning i forhold til det øvrige publikum, der køber præmieobligationer. Der er således i hvert fald ikke tale om noget stort problem.

Det er også fremhævet i begrundelsen for spørgsmålet, at der ingen lovovertrædelser finder sted i forbindelse med disse former for omsætning af præmieobligationer. Med andre ord: den omsætning, som finder sted i dag, er ikke ulovlig, og det er også efter min mening et spørgsmål, om man gennem lovgivning kan forhindre den. Hvis en sådan lovgivning kommer, vil naturligvis lovlydige firmaer opgive den, men andre vil muligvis føle sig fristet til at tage den op og i så fald under vilkår, der er mindre kendt.

Kravet om publikumsbeskyttelse er efter både finansministerens og min mening heller ikke helt overbevisende. Disse obligationer noteres jo nemlig daglig på børsen, sådan at priserne på obligationerne kan ses i dagbladenes kurslister, og det gør det særdeles let for publikum at konstatere, om de vilkår, der stilles for denne særlige form for handel med præmieobligationer, er rimelige. Jeg ville mene, at en så ringe indsats for at varetage egne interesser skulle man kunne forvente.

Jeg finder derfor ikke, at der er grundlag for gennem særlige lovforanstaltninger at forhindre disse forretningers virksomhed.

Poul Dam: Jeg takker handelsministeren for svaret. Jeg er enig i, at det var en lille smule tilfældigt, at det var handelsministeren, jeg stillede spørgsmålet til, men det